

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.786/2017/4.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2018. április 24. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján a Bf.III.786/2017. számú ügyben meghozta a következő

v é g z é s t:

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt **I. r. vádlott neve és társai** ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2017. október 5. napján kihirdetett 8.B.396/2014/77. számú ítéletét **III. rendű vádlott vonatkozásában helybenhagyja** azzal, hogy a végrehajtandó szabadságvesztés mellett kiszabott pénzbüntetést meg nem fizetése esetén börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Kötelezi III. rendű vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 13.886.- (tizenháromezer-nyolcszáznyolcvanhat) forint bűnügyi költség megfizetésére, külön felhívásra az állam javára.

Megállapítja, hogy III. rendű vádlott lakcíme [cím]., tartózkodási helye [cím] személyi igazolványának száma: [szám]

Felhívja az elsőfokú bíróságot, hogy az elsőfokú eljárással összefüggésben fennmaradó bűnügyi költségről különleges eljárásban rendelkezzen.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Kecskeméti Törvényszék mint elsőfokú bíróság ítéletével III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, 3. fordulat, (5) bekezdés b) pont 2. fordulat] és bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §], ezért - halmazati büntetésül - 2 év 2 hónap szabadságvesztésre, 100 napi tétel pénzbüntetésre, 3 év gazdasági társaság vezetése foglalkozástól eltiltásra és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000.- forintban állapította meg, továbbá rendelkezett arról, hogy az így kiszabott, összesen 100.000.- forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Megállapította, hogy egy napi tétel összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép. Rendelkezett arról, hogy III. rendű vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a bűnjelekről, továbbá kötelezte a III. rendű vádlottat a vonatkozásában felmerült bűnügyi költség megfizetésére az állam javára.

A törvényszék ítélete I. rendű és IV. rendű vádlottak vonatkozásában első fokon jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben III. rendű vádlott jelentett be fellebbezést a büntetés enyhítése érdekében. Fellebbezésének írásbeli indokolásában a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának enyhítését, továbbá végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését indítványozta.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.410/2017/1-II. számú átiratában a jogi indokolás és a bűnösségi körülmények kiegészítése mellett az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezés alaptalan, a főügyészi átiratban foglaltak helytállóak.

Az ítélet tábla a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezéssel megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással felülbírált, melynek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható eljárási szabályt nem sértett.

Az ítélet tábla az iratok egybehangzó adataira figyelemmel a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú bíróság ítéleti tényállását az alábbiak szerint helyesbítette:

Az ítélet 4. oldalának utolsó bekezdésében említett, a Szegedi Járásbíróságon 30.B.1174/2014. szám alatt folyamatban lévő büntetőeljárásra történő hivatkozást mellőzte, figyelemmel arra, hogy ezen ügyben a megalapozott gyanú közlésének időpontja 2014. március 5. napja volt, azaz az később került közlésre a III. rendű vádlottal szemben, mint a jelen eljárás tárgyát képező bűncselekmények elkövetési időpontja. Ekként tehát a jelen ügy elbírálása során ezen büntetőeljárás nem bírt relevanciával.

Helyesbítette továbbá az ítélet tábla az ítélet 7. oldalának utolsó előtti bekezdésében a III. rendű vádlott előzetes fogvatartásba kerülésének kezdő időpontját, amely helyesen 2011. november 22. napja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság a szükséges és lehetséges körben lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megalapozott tényállást állapított meg, melyet az ítélet tábla a fentebb írt helyesbítésekkel határozatának alapjául elfogadott.

A büntetőeljárás III. rendű vádlott önfeljelentésével indult, a bűncselekmény elkövetését a III. rendű vádlott mindvégig beismerte. Ezen beismerő vallomását alátámasztotta I. rendű vádlott vallomása, valamint az igazságügyi könyvszakértői vélemény is. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott és aggálymentes volt.

A megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és cselekményeit is a törvénynek megfelelően minősítette. E körben helytállóan utalt arra is, hogy a cselekmény minősítése során a 2012. évi C. törvény rendelkezései kedvezőbb elbírálást biztosítanak a vádlott részére, mint az elkövetés idején hatályban volt 1978. évi IV. törvény.

Helytállóan utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy a költségvetési csalás tettese csak adóalany lehet, tehát az, aki a magatartásával az adhatóságot megteveszti. Ezen jogi indokolást az ítélet tábla csupán akként egészítette ki, hogy az adókötelezettség megállapítása szempontjából jelentős ténynek minősül az, hogy a tettes a fizetendő áfa csökkentése céljából valótlan tartalmú számlák általános forgalmi adó tartalmát levonta, és az eredmény, az adóbevétel csökkenése is bekövetkezett.

A büntetés kiszabása körében az ítéltábla további súlyosító körülményként értékelte a vádlott terhére a több adómegállapítási időszakon keresztül történt elkövetést.

Az így kiegészített bűnösségi körülmények tükrében nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a Btk. 79. §-ában foglalt büntetési célok elérése érdekében a vádlottat börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre, továbbá pénzbüntetésre, gazdasági társaság vezetése foglalkozástól eltiltásra, valamint mellékbüntetésül közügyektől eltiltásra ítélte. A megvalósult bűncselekmények tárgyi súlyára, valamint a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességre figyelemmel a kiszabott fő- és mellékbüntetések arányosak, azok lényeges enyhítése nem indokolt. E körben az ítéltábla megjegyzi, hogy az elsőfokú bíróság minden lehetséges enyhítő körülményt figyelembe vett a III. rendű vádlott javára, az ún. enyhítő szakasz szinte teljes mértékű kimerítésével határozta meg a szabadságvesztés tartamát. A Btk. 79. §-a szerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. Erre figyelemmel tehát a büntetés kiszabása során a bíróságnak a generális prevenció szempontjaira is figyelemmel kell lennie. Mindezekre tekintettel a kiszabott szabadságvesztés büntetés további enyhítésére az ítéltábla nem látott lehetőséget, már csak azért sem, mert a büntetés súlyosítására vagy enyhítésére csak akkor kerülhet sor, ha a megváltoztatás mértéke lényeges. Annak érdekében, hogy a kiszabott szabadságvesztés próbaidőre felfüggeszthető legyen, a büntetés 2 hónappal történő enyhítése lenne szükséges, mely azonban nem minősül lényeges enyhítésnek, így arra nincs törvényes lehetőség.

A büntetések kiszabása körében észlelte az ítéltábla, hogy a szabadságvesztés büntetés mellett kiszabott pénzbüntetés átváltoztatása esetére a végrehajtási fokozatát a törvényszék elmulasztotta megállapítani. A Btk. 51. § (2) bekezdése szerint ha a pénzbüntetést végrehajtandó szabadságvesztés mellett szabták ki, a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozatára a szabadságvesztés fokozata az irányadó. Egyéb esetekben a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztést fogház fokozatban kell végrehajtani. Figyelemmel azon körülményre, hogy jelen esetben az elsőfokú bíróság a vádlottat börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélte, ezért szükségessé vált annak megállapítása is, hogy a pénzbüntetést meg nem fizetése esetén börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni, ezért ezen rendelkezést az ítéltábla pótolta.

A foglalkozástól eltiltás vonatkozásában az elsőfokú bíróság tévesen jelölte meg az annak alapjául szolgáló jogszabályhelyet, amely helyesen a Btk. 52. § (1) bekezdés b) pontja, figyelemmel arra, hogy a vádlott a bűncselekményt nem szakképzettséget igénylő foglalkozása szabályainak megszegésével, hanem foglalkozásának felhasználásával, szándékosan követte el.

A szabadságvesztés büntetés kiszabásával összefüggésben az ítéltábla észlelte, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta feltüntetni a Btk. 80. § (3) bekezdését, ugyanakkor a vádlottal szemben halmazati büntetést szabott ki, és a középértéket is a felemelt büntetési tétel alapján állapította meg, ezért a jogszabályi hivatkozást az ítéltábla pótolta. Ugyancsak elmulasztott hivatkozni a törvényszék a Btk. 81. § (1) és (2) bekezdésére annak ellenére, hogy halmazati büntetést szabott ki, ezért a másodfokú bíróság ezen jogszabályi hivatkozást is pótolta.

A fent kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság a vádlott által a büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezést alaptalannak ítélte, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét III. rendű vádlott vonatkozásában a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a végrehajtandó szabadságvesztés mellett kiszabott pénzbüntetést meg nem fizetése esetén börtönben végrehajtandó

szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A másodfokú eljárásban a vádlott kirendelt védőjének díjával 13.886.- forint bűnügyi költség merült fel, melynek viselésére a III. rendű vádlottat a Be. 381. § (1) bekezdésére figyelemmel a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

Az ítéletábra megállapította, hogy vádlott neve vádlott lakcíme [cím].. tartózkodási helye [cím] személyi igazolványának száma [szám].

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a felmerült bűnügyi költség egy részéről az elsőfokú bíróság egyáltalán nem rendelkezett, ugyanakkor ítélete a vádlott társak vonatkozásában jogerőre emelkedett. Mindezekre figyelemmel az ítéletábra a rájuk vonatkozó rendelkezéseket nem érintette, azonban az elsőfokú bíróságnak az első fokú eljárással összefüggésben fennmaradó bűnügyi költségről különleges eljárásban kell rendelkeznie.

, 2018. április 24.

Dr. Benedek Tibor s. k.
a tanács elnöke

Dr. Kiss Dániel s. k.
előadó bíró

Dr. Hegedűs István s. k.
bíró

A Szegedi Ítéletábra Bf.III.786/2017/4. számú végzése és a Kecskeméti Törvényszék 8.B.396/2014/77. számú ítélete vádlott neve III. rendű vádlott vonatkozásában a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2018. április 24.

Dr. Benedek Tibor s. k.
a tanács elnöke